

บรรณาธิการแถลง

วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นฉบับที่ครบวาระการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งบรรณาธิการ จึงเป็นเหตุให้มีการล่าช้าไปบ้าง อย่างไรก็ตามบรรณาธิการก็จะเร่งรัดให้ฉบับที่ 4 ออกสู่ตลาดในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกับฉบับที่ 3

นโยบายการจัดทำวารสารของบรรณาธิการคนใหม่ก็คงจะเหมือนกับบรรณาธิการคนก่อน ๆ หากแต่มีจุดเน้นบางประการที่ใครจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ประการแรกก็คือ การให้วารสารมีความสมดุลมากขึ้นระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ ประการที่สองก็คือให้มีความสมดุลมากขึ้นระหว่างบทความที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะมีผู้อ่านไม่น้อยที่อยู่ต่างประเทศ อีกทั้งยังมีบทความที่มีมาตรฐานที่เขียนโดยคนไทยแต่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ บรรณาธิการจึงเห็นว่าหากเป็นบทความที่มีคุณภาพแม้จะเป็นภาษาอังกฤษก็นำมาตีพิมพ์ ประการที่สาม บรรณาธิการมีวัตถุประสงค์ที่จะรวมกลุ่มบทความที่มีการเขียนในเรื่องเดียวกัน ฉบับละ 3 ถึง 4 บทความ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ในแต่ละเรื่องให้มากที่สุด แต่ก็จะไม่ผูกขาดการมีบทความที่เป็นกลุ่มเดียวกันทั้งฉบับ เพราะอาจจะมีบทความอื่น ๆ ที่น่าสนใจเช่นเดียวกัน ดังนั้นในทุกฉบับหากเป็นไปได้ก็จะมีกลุ่มบทความที่เป็นเรื่องเดียวกันสัก 3-4 บทความ และก็มีบทความทั่วไปอีก 2-3 บทความหรืออาจจะมีบทความทั่วไปทั้งฉบับ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับบทความที่ส่งมายังวารสาร ฯ โดยการคำนึงถึงการออกตรงเวลาเป็นสำคัญ

ผู้อ่านจะพบว่าในฉบับที่ 3 ได้แบ่งเนื้อหาของวารสารออกเป็น 5 ส่วน ในส่วนแรกจะเป็นกลุ่มบทความเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท บทความแรกเป็นการสรุปแผนพัฒนาชนบทในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534) เขียนโดย ศูนย์ประสานการ

พัฒนาชนบทแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีการสรุปประเด็นที่สำคัญ ๆ ประเด็นของการพัฒนาชนบทในระยะที่ผ่านมา การชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาชนบทในช่วงแผน 6 แผนงาน ดำเนินการและงบประมาณตามแผนงานปี 2530 และปี 2531—2534 บทความแรกนี้จึงเป็นบทความที่เชื่อมโยงปัญหาจากอดีตมาสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาชนบทในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ในบทความที่สอง **ชาติชาย ณ เชียงใหม่** ได้ประเมินสมรรถภาพของการบริหารงานพัฒนาชนบทระบบ กชช. ในการทำงานที่จะรับภาระดำเนินการในการพัฒนาชนบท โดยพิจารณาจากลักษณะการบริหารงานพัฒนาชนบทในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 เพื่อทราบถึงข้อดีและข้อเสียของระบบบริหารนี้ อันจะนำไปสู่การระดมความคิดเห็นของบุคคลในการปรับปรุงสมรรถภาพของการบริหารงานพัฒนาชนบทในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 สำหรับบทความสุดท้ายในกลุ่มบทความเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท **ไพรัตน์ เดชะรินทร์** ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ซึ่งมีประสบการณ์อันยาวนานเกี่ยวกับการพัฒนาชนบทได้ชี้ให้เห็นทิศทางและทางเลือกอื่นเพื่อการพัฒนาชนบทไทยในอนาคต

ในส่วนที่สองจะเป็นบทความทั่วไปในฉบับ บทความแรกก็คือ การศึกษาการเปลี่ยนแปลง : ความเป็นเมือง การเติบโตของเมืองและการย้ายถิ่น ซึ่งเขียนโดย **สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์** ในบทความนี้ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นสภาพการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตของประชากรเมือง การเปลี่ยนแปลงแบบแผน อัตราและทิศทางของการย้ายถิ่นของประชากร และความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตของเมืองและการย้ายถิ่นกับปัจจัยทางบ้าน เศรษฐกิจและสังคม ในบทความที่สองซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ **ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์** ได้สำรวจเพื่อชี้ให้เห็นแนวโน้มของปัญหาอาชญากรรมธรรมดาของเมืองต่างๆ ซึ่งได้แก่ โบโกตา กรุงเทพอ ในโรบี ซานโฮเซ สิงคโปร์ โตเกียว และเวอร์ซอ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่ออาชญากรรมและการหามาตรการเพื่อควบคุมอาชญากรรมเหล่านี้

ส่วนที่สามเป็นเรื่องเกี่ยวกับแควดวงวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ความรู้การพัฒนา การเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มของสาขาวิชาต่างๆ สำหรับบทความแรกในส่วนนี้ **อรุณ รักธรรม** ได้ศึกษาปรัชญา

ของความขัดแย้ง กระบวนการบริหารกับการขัดแย้ง หนาทของความขัดแย้ง สาเหตุของ ความขัดแย้ง ผลของความขัดแย้งและวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งในองค์การ ในบทความ ที่สองซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษ พิตยา บวรวัฒนา ได้ชี้ให้เห็นถึงข้อเขียนทางรัฐ- ศึกษาศาสตร์ระยะสามทศวรรษ ซึ่งสามารถจะแบ่งได้เป็นสามตัวแบบด้วยกัน ซึ่งได้ แก่ตัวแบบ “การบริหารงานบุคคล” ตัวแบบ “การพัฒนาระบบราชการ” และตัวแบบ “ระบบการเมืองที่มีข้าราชการปกครอง” โดยพิตยาได้ชี้ให้เห็นจุดอ่อนของแต่ละตัวแบบ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยด้วย

ส่วนที่สี่เป็นส่วนเกี่ยวกับวิจารณ์และแนะนำหนังสือ ซึ่งในฉบับนี้ **จินดาถักษ์ณี วัฒนสินธุ์** ได้กรุณาส่งการวิจารณ์หนังสือหลาย ๆ เล่ม โดยการเขียนเป็นรูป ของบทความภายใต้หัวข้อเรื่องว่า “การบริหารงานบุคคลภาครัฐกิจ” ในบทความวิจารณ์ ดังกล่าวผู้เขียนได้สรุปและวิจารณ์หนังสือการบริหารงานบุคคลภาครัฐสามเล่มโดยชี้ให้เห็น ว่าแนวโน้มของการบริหารงานบุคคลภาครัฐได้เปลี่ยนแปลงจากการสนใจเรื่องของกระบวนการ การบริหารงานบุคคลมาเป็นแนวของการศึกษาแบบกว้าง

ส่วนที่สี่นี้เป็นเรื่องของบทบรรณาธิการ ซึ่งในฉบับนี้ **ทิพาวดี เมฆสวรรค์** ผู้อำนวยการกองวิชาการ สำนักงาน ก.พ. ได้ชี้ให้เห็นสภาพทั่วไปเกี่ยวกับกำลังคนใน ราชการพลเรือนว่า ในปัจจุบันข้าราชการพลเรือนต้องทำงานหนักขึ้น แต่ระบบราชการ ก็ยังคงเผชิญกับปัญหาที่เรื้อรังมาตลอดเวลา ซึ่งในทรรศนะของผู้เขียนเห็นว่าปัญหาเรื้อรัง เหล่านี้ หากมิได้มีการแก้ไขอย่างเด็ดขาดและจริงจัง จะเป็นสาเหตุที่จะส่งผลในทางลบ อย่างร้ายแรงต่อระบบราชการพลเรือนโดยส่วนรวม

โดยสรุปจะเห็นได้ว่าบทความทั้งห้าส่วนในฉบับนี้เป็นบทความที่มีความสมดุล ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ บทความที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีกลุ่มบทความ ที่เป็นเรื่องเดียวกันส่วนหนึ่งและมีบทความอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกส่วนหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ อ่านที่มีทั้งนักวิชาการ นักปฏิบัติกร นักศึกษา และผู้สนใจอื่นๆ ได้ประโยชน์จากวารสาร ให้มากที่สุด

อุทัย เลาหวิเชียร